

[Gade]

hr. Ivar Nørgaard enig med vismændene i det her? De advarer i virkeligheden mod en unionsudvikling og siger, at det er for farligt af hensyn til beskæftigelsen. Men det er vel ikke det, den pind betyder, for så kan Venstre jo ikke være enig i det.

Så står der til sidst, at »Delorsrapportens ideer ikke automatisk forpligter til at gennemføre anden og tredje fase«. Jamen hvad betyder det, hvad er indholdet i de ord, at det »ikke automatisk forpligter«? Er det bare en banalitet, at vi godt ved, at anden fase og tredje fase skal vedtages ved traktatændringer? Så forpligter det jo ikke automatisk. Er der indhold i det? Jeg vil gerne vide det, for jeg synes, det er en vigtig debat, og så synes jeg da også, det er vigtigt, at vi ved, hvad det er, vi vedtager, og ikke at det bare bliver til en eller anden konklusion à la statsministerens, at det har været en dejlig dag, for i dag står der så mange sammen.

Jeg vil gerne vide: Hvad er det, I står sammen om – hvis jeg må tillade mig den talemåde. Hvad er det egentlig, der er indholdet i det, at vi ikke automatisk forpligter os?

Må jeg sige som min sidste kommentar her, at når debatten ender, som den gør, så havde jeg nok forventet det. Jeg synes egentlig ikke, det er så trygt for den valgkamp, vi skal gå ud i, og jeg synes egentlig heller ikke, det er så trygt for de beslutninger, der skal træffes.

Jeg håber, jeg får lidt klarere svar på, hvad der egentlig står i dagsordenen, og det vil jeg så vente med, til jeg har hørt det. Hvis jeg ikke får det, så mener jeg, det er lidt deprimerende, at man mere lægger vægt på at vise, at man er en hel masse, der er enige, end at man lægger vægt på at fortælle befolkningen, hvad der er vigtigt, og hvad man går ind for, og hvad man ikke går ind for.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg forstår godt, at det kan være lidt bittert på en personlig højtidsdag at skulle tilbringe aftenen her med en længere debat, hvor man som statsminister ikke har muligheden for de helt klare standpunkter, fordi man skal formidle spændvidden mellem De Radikales og Venstres synspunkter.

Men jeg mener ikke, at statsministeren har ret i, at der har været tale om en bitter strid mellem SF og Socialdemokratiet i aften. Jeg opfatter det snarere sådan, at SF er en smule depri-

meret og er meget videbegærlig. Om jeg kan bekæmpe depressionen, ved jeg ikke, men jeg kan gøre, hvad jeg kan for at tilfredsstille videbegærligheden.

Det spørgsmål, man stiller om union, mener jeg kan besvares ret klart: Socialdemokratiet er modstander af en politisk union, men »union« bruges i mange henseender, om mange ting. Vi er ikke modstandere af en toldunion. Det er vi jo medlem af. EF er en toldunion.

Det er en politisk union, vi er modstandere af, og vi sagde allerede, da vi havde debatten om pakken, at det var et farligt skridt hen imod unionen, hvis den blev vedtaget. Den er vedtaget, og vi har taget det farlige skridt, som bestod i, at vi overgav nogen suverænitet til myndighederne i Bruxelles, og det er vi ikke tilhængere af. Men det er altså ikke så vidtgående en suverænitetsafgivelse, at den krævede en grundlovsændring.

Vi er heller ikke tilhængere af, at man overgiver suverænitet til at styre den økonomiske politik eller den monetære politik. Derfor siger vi, at ved at gå ind for at drøfte den første fase i Delorsplanen har vi udtrykkelig ikke automatisk sagt ja til anden og tredje fase, fordi anden og tredje fase kan komme til at betyde suverænitetsafgivelse. Sådan kan den i hvert fald læses, men det behøver den ikke at gøre.

Man kunne tænke sig – nu vil jeg gerne tænke højt, for det er noget af det, man skal drøfte – en traktatændring, som vi kunne stemme for, og som SF måske kunne stemme for, gående ud på, at man i Romtraktaten indførte en bestemmelse om, at landene kunne tilslutte sig en valutarisk union og EMS'en. Det kunne traktatfastsættes i Romtraktaten. Hvis de ville, kunne de gøre det. Hvis de ikke ville, kunne de lade være. Det er en tænkelig udgang på drøftelserne om Delorsplanen.

En anden udgang er, at de laver en traktat helt uden om Romtraktaten. Den ville vi selvfølgelig ikke kunne tilslutte os. Så var vi stadig væk tilhængere af den eksisterende Romtraktat, og man havde en traktat parallel med Romtraktaten om en valutarisk økonomisk union.

Der er altså mange muligheder, men det, vi lægger vægt på, er at få præciseret, at vi ikke ønsker at gå ind i en politisk union med suverænitetsafgivelse.

Hr. Niels Anker Koføed har misforstået Socialdemokratiets tilkendegivelse af, at vi gerne